

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Radomska - Stęplewska

Sędziowie: SSO Ryszard Małecki

SSO Marcin Miczke

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. M.

przy uczestnictwie J. M., M. M. (1), R. P., H. S., Z. Z., E. S., L. P., E. P., H. T., T. G., G. G., E. J., S. S., R. S., Z. K., M. B., P. P., W. P., J. T., P. T., G. K., T. B., M. W.

o zasiedzenie

na skutek zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej

z dnia 25 stycznia 2013 r.

sygn. akt I Ns 463/09

postanawia

oddalić zażalenie.

SSO R. Małecki SSO M. Radomska - Stęplewska SSO M. Miczke

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 25 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w Środzie Wielkopolskiej umorzył postępowanie i kosztami postępowania obciążył wnioskodawczynię w zakresie poniesionym.

Sąd Rejonowy wskazał, że postanowieniem z 30 listopada 2011 r. zawiesił postępowanie na podstawie art.177 par.1 pkt 6 kpc, a wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu. Wobec tego zasadne jest umorzenie postępowania na podstawie art.182 par.1 kpc.

Zażalenie złożyła wnioskodawczyni. Wyjaśniła, że nie było możliwe wcześniejsze uzyskanie aktów zgonu F. S. i. L. S.. Zwracała się o akty zgonu kolejno: dwa razy do Konsulatu Generalnego Francji, Centralnego Urzędu Stanu Cywilnego Francji oraz, po uzyskaniu informacji i adresów, do konkretnych urzędów stanu cywilnego we Francji. Dopiero te urzędy przesyłały jej 14 stycznia 2013 r. akty zgonu F. S. i. L. S.. Wskazała, że termin jednego roku okazał się zbyt krótki do wypełnienia zobowiązania nałożonego przez Sąd Rejonowy, nadto nie wiedziała, że w tym terminie powinna wykonać to zobowiązanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko zaprezentowane przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z 17 grudnia 1998 r. (II CKN 713/98 OSP 1999/10/176), że umarżając postępowanie zawieszono na zgodny wniosek stron oraz z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6 k.p.c., sąd nie bada, czy przyczyna wskazana w postanowieniu o zawieszeniu postępowania rzeczywiście istniała. Stanowisko to podzielił Sąd Najwyższy w kolejnych orzeczeniach: z dnia 9 lutego 2006 r. V CK 457/05 LEX nr 421411, z dnia 7 lutego 2003 r., III CK 276/02 i z dnia 18 czerwca 2004 r., II CK 383/03. Sąd Najwyższy odszedł od uprzednio prezentowanej odmiennej linii orzeczniczej. Podejmując zatem decyzję o umorzeniu postępowania sąd bada jedynie przesłanki wymienione w art. 182 § 1 k.p.c., a zatem to, czy postępowanie zostało uprzednio zawieszono na jednej z podstaw wskazanych w tym przepisie, ograniczając się do treści postanowienia o zawieszeniu postępowania, a nie badając rzeczywistej przyczyny zawieszenia, oraz czy wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu. Użyte w art. 182 § 1 k.p.c. słowo „umarza” oznacza, że sąd musi wydać postanowienie o umorzeniu zawieszono postępowania, jeżeli zostały spełnione wskazane w nim przesłanki.

Nie ma wątpliwości, że postępowanie zostało zawieszono na podstawie art.177 § 1 pkt 6 k.p.c. i przez rok od daty jego zawieszenia nie wpłynął wniosek o podjęcie postępowania. Bez znaczenia pozostaje przyczyna niezłożenia wniosku o podjęcie oraz to, czy strona знаła brzmienie art. 182 § 1 k.p.c. dotyczące terminu, w jakim należy złożyć wniosek o podjęcie postępowania.

Wobec powyższego zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art.13 § 2 k.p.c. jako bezzasadne.

Ubocznie należy wskazać, że wniosek o stwierdzenie zasiedzenia może zostać złożony ponownie, a wnioskodawczyni może powołać się na dokumenty zgromadzone w niniejszej sprawie.

SSO R. Małecki SSO M. Radomska - Stęplewska SSO M. Miczke